

[Knud Lind]

register for politiet, og som kun indeholder oplysninger af politimæssig betydning. VS ønsker, at personerne kun kan optages i de to nævnte registre, hvis der foreligger en konkret begrundet mistanke om, at vedkommende har begået en strafbar handling. Det ligger i sagens natur, at man har begået en sådan ting, når man står i afgørelsesregisteret. Det er imidlertid også klart, at det interne efterforskningsregister tjener til eftersøgning af personer i forbindelse med lovovertrædelser, og det er også klart, at enhver indberetning til efterforskningsregisteret kræver et journalnummer. Et sådant journalnummer dækker desuden over en anmeldelsesrapport. Det ligger i øvrigt i sagens natur, at den enkelte polititjenestemand så vidt muligt frasorterer urigtige og falske anmeldelser. Nødvendigheden af et efterforskningsregister er ganske åbenbar i det moderne samfund, og skadevirkningerne for det enkelte individ er minimale, når man tænker på politiets tavshedspligt og på, at det er et internt register.

Man kunne tænke sig den situation, at en person havde været sigtet, uden at sigtelsen førte til dom på grund af bevisets stilling. Dermed er ikke sagt, at man ikke kunne opretholde en begrundet mistanke internt hos politiet om, at pågældende har begået en eventuel lovovertrædelse. Om sletning i registerne findes der regler, der bevirker, at registrerede oplysninger, som ikke skønnes at være af aktuell karakter, skal slettes. Dette sker enten automatisk eller ved rigsregistraturens foranstaltning. VS ønsker også at indskrænke politiets fotograferingsmuligheder på offentligt tilgængelige steder.

Fremskridtspartiet kan ikke støtte VS i deres forsøg på at indskrænke politiets arbejdsvilkår. Vi vil ikke ligge under for popideer fra VS. Det enkelte menneske må stå ved, hvad vedkommende virkelig har foretaget sig, og når et register én gang er opbygget, er det destruktivt at tilintetgøre det, medmindre en besættelse af Danmark er nært forestående.

Fremskridtspartiet er derimod enigt med VS i lovforslag nr. L 19. Principielt tror jeg, at alle partier kan være enige med VS i, at myndighederne aldrig i det skjulte må bryde brev- eller telefonhemmeligheden. Personlig vil jeg dog tilføje, at man ikke helt må udelukke det positive i brud på brev- og telefonhemmeligheden ved opklaring af f.eks. nar-

kosager, til udfindelse af bagmænd og professionelle banders forbrydelser. Men alt i alt må man tage principiel afstand fra indgreb i meddelelshemmeligheden, for spørgsmålet er, hvem der bliver den næste. Vi vil derfor støtte dette forslag.

VS vil også have en præcisering af forbudet mod provokation. Som politiprovokatør mener jeg at VS er specialist. Det har Viljo Sigurdsson bevist til fulde. I lovforslag L 20 siger VS, at politiet under ingen omstændigheder må fremkalde eller medvirke til strafbare handlinger – med andre ord: forbud mod politiprovokationer. Lad os slå fast med det samme, at der mig bekendt intet er i loven, der forhindrer brugen af politiprovokatører. Med den stigning, der har været i anmeldte straffelovsovertrædelser og dermed i politiets store arbejdsbyrde, ligger det i sagens natur, at misbrug ville være utænkeligt. I kampen mod narkobagmænd vil politiprovokatører være egnede, men kun i de tilfælde, hvor man med føje må antage, at forbrydelsen alligevel ville være sket. Fremskridtspartiet går ind for brugen af politiprovokatører.

I lovforslag nr. L 21 ønsker VS at ændre kriterierne for varetægtsfængsling, således at det ikke er strafferammen, men den konkrete sag, der danner kriterium, ved at man indskyder ordene »forventes at« i retsplejelovens § 762, stk. 1, 1. pkt. Dermed er vi ovre i et meget uvist skønskriterium. I retsplejelovens § 762, stk. 3, går man derimod den stik modsatte vej og vil udelukke forventnings- eller skønskriteriet vedrørende eventuel straf ved dom.

I lovforslag nr. L 22 vil man ophæve totalisolation ved indførelse af fællesskab. Med den pladsmangel, der hersker i arresthuse og fængsler, vil det blive en umulig foranstaltning under de nuværende forhold og til stor skade for opklaringsarbejdet. Vi lægger i den forbindelse stor vægt på retslægerådets udtalelser om eventuelle psykiske følger af isolation. Retslægerådet siger:

»Til ministeriets principale spørgsmål om, hvorvidt rådet ser sig i stand til at fremkomme med en udtalelse om de eventuelle psykiske følger af isolation af varetægtsarrestanter her i landet, må retslægerådet svare, at rådet for nærværende ikke anser dette for muligt, da et materiale til belysning af spørgsmålet ikke ses at foreligge. Rådet er bekendt med